

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ตุลาคม-ธันวาคม)

ความต้องการแรงงาน

จำนวน
24,110 อัตรา
เปรียบเทียบกับ

Q4/63 27,623 อัตรา ↓ 12.72%

Q3/64 52,484 อัตรา ↓ 54.06%

ผู้สมัครงาน

จำนวน
14,614 คน
เปรียบเทียบกับ

Q4/63 32,694 คน ↓ 55.30%

Q3/64 25,776 คน ↓ 43.30%

การบรรจุงาน

จำนวน
7,262 คน
เปรียบเทียบกับ

Q4/63 28,054 คน ↓ 74.11%

Q3/64 17,505 คน ↓ 58.51%

ที่มา : ระบบ Smart Job Center กรมการจัดหางาน

ภาวะการทำงาน

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.91

การทำงานของประชากรเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

0.84% ↓ กำลังแรงงานรวมลดลง

ผู้มีงานทำลดลง 0.30%

ผู้ว่างงานลดลง 21.81%

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาวะการลงทุน

สมุทรปราการ มีจำนวนโรงงานขอเปิด

กิจการใหม่และมีการจ้างงาน

มากที่สุด

โรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่เปรียบเทียบกับ

ไตรมาสที่ 4 ปี 2563 150 แห่ง ↓ 33.33%

ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 172 แห่ง ↓ 41.86%

100

แห่ง

การจ้างงานเปรียบเทียบกับ

ไตรมาสที่ 4 ปี 2563 4,454 คน ↓ 38.28%

ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 4,965 คน ↓ 44.63%

2,749

คน

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

การทำงานของคนต่างด้าว

ชั่วคราว

69.04%

4,990 คน

ส่งเสริมการลงทุน

25.72%

1,859 คน

มาตรา 13
(เฉพาะชนกลุ่มน้อย)

5.24%

379 คน

การไปทำงานต่างประเทศ

แรงงานไทยขออนุญาตไปทำงานต่างประเทศ 491 คน

ไตรมาสที่ 4 ปี 2563 531 คน ↓ 7.53%

ไตรมาสที่ 3 ปี 2564 593 คน ↓ 17.20%

5 สัญชาติที่ขออนุญาตทำงาน (ขอใหม่) มากที่สุด

16.10%

1,164 คน
จีน

15.61%

1,128 คน
ญี่ปุ่น

7.42%

536 คน
อินเดีย

7.25%

524 คน
ฟิลิปปินส์

5.09%

368 คน
อังกฤษ

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

5 อันดับอาชีพที่แรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศมากที่สุด

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

ต้องการรายละเอียดข้อมูล

เพื่อดาวน์โหลด
หรือสแกน

วารสาร

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ตุลาคม-ธันวาคม)

Central Labour Market Situation, Quarter 4, 2021

▶ สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก ได้แก่

- การขายปลีก ๆ
- การขายส่ง ๆ
- กิจกรรมการพักผ่อน

▶ อัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.91

เพจ Facebook

<http://doe.go.th/lmia>

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคกลาง
กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

บรรณารักษะ

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ตุลาคม-ธันวาคม) เป็นการนำเสนอภาพรวมสถานการณ์ในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 ด้านความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน การไปทำงานต่างประเทศ และการทำงานของคนต่างด้าว จากข้อมูลผลการให้บริการของกรมการจัดหางาน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การลงทุน ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน ใน 10 จังหวัดภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชัยนาท นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ตามสมควร หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม หรือมีข้อเสนอแนะอื่นใด สามารถติดต่อได้ที่กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน โทรศัพท์ 0-2245-1581 หรือ e-mail : lmi@doe.go.th คณะผู้จัดทำยินดีให้บริการและพร้อมที่จะรับฟัง เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคกลาง

สารบัญ

	หน้า
สรุปสาระสำคัญ	1
ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน	4
สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ตุลาคม-ธันวาคม)	
• กำลังแรงงานและภาวะการมีงานทำ	7
• ภาวะตลาดแรงงาน	10
• การไปทำงานต่างประเทศ	14
• การทำงานของคนต่างด้าว	15

สรุปสถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ตุลาคม-ธันวาคม)

ภาวะเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานภาวะธุรกิจภาคกลางในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 หดตัวเล็กน้อย จากระยะเดียวกันปีก่อน แต่ปรับดีขึ้นจากไตรมาสก่อน ตามการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 และการเปิดประเทศเป็นสำคัญ ส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ และการค้าทยอยฟื้นตัว แม้รายได้ยังคงต่ำกว่าช่วงภาวะปกติ เช่นเดียวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่ถูกดัดันจากการลงทุนที่ฟื้นตัวได้ช้า อย่างไรก็ตาม ธุรกิจการผลิตขยายตัวตามอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่ฟื้นตัว แต่ยังเผชิญกับปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์และเซมิคอนดักเตอร์ที่ยังไม่คลี่คลาย และราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้นกระทบการผลิตและต้นทุนของธุรกิจ ขณะที่การส่งผ่านต้นทุนไปยังผู้บริโภคทำได้ค่อนข้างจำกัดจากการแข่งขันสูง และกำลังซื้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการหดตัวเล็กน้อยจากระยะเดียวกันปีก่อนในเกือบทุกหมวด จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ยังไม่คลี่คลาย กดดันให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจฟื้นตัวได้ช้าและซ้ำเติมรายได้ของผู้ประกอบการที่เปราะบาง โดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวที่รายได้ยังกลับมาไม่ถึงครึ่งหนึ่งเมื่อเทียบกับภาวะปกติ มีเพียงธุรกิจขนส่งสินค้าที่ยังขยายตัวได้ดีตามการเติบโตของธุรกิจ E-Commerce และการผลิตเพื่อส่งออก อย่างไรก็ตาม ธุรกิจโดยรวมทยอยปรับดีขึ้นจากไตรมาสก่อน จากอัตราการฉีดยาวัคซีนที่สูงขึ้น การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ต่อเนื่อง การเปิดประเทศตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 และการเข้าสู่ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวปลายปี ทำให้รายได้ของธุรกิจโรงแรมเริ่มปรับดีขึ้น โดยเฉพาะในจังหวัดใกล้เคียงกรุงเทพฯ ที่ได้รับผลดีจากมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวของภาครัฐ อาทิ ทวีร์เที่ยวไทย เราเที่ยวด้วยกัน ระยะที่ 3 แม้อัตราการเข้าพักยังอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 20-30 เช่นเดียวกับธุรกิจร้านอาหาร และขนส่งผู้โดยสารที่ทยอยปรับดีขึ้นบ้างตามความมั่นใจในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น สะท้อนจากจำนวนเที่ยวบินในประเทศ และยอดใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การแพร่ระบาดของไวรัสสายพันธุ์ Omicron ในช่วงปลายเดือนธันวาคมส่งผลให้นักท่องเที่ยวบางส่วนชะลอการเดินทางและยกเลิกการจองที่พัก

ภาคการค้าและการบริโภค ธุรกิจการค้าหดตัวเล็กน้อยจากระยะเดียวกันปีก่อน จากกำลังซื้อและรายได้ของผู้บริโภคที่ยังอ่อนแอ สะท้อนจากยอดใช้จ่ายต่อครั้ง (Spending Per Bill) ที่ฟื้นตัวช้า และรายได้ของธุรกิจที่กลับมาเพียงร้อยละ 60-70 เมื่อเทียบกับภาวะปกติ โดยยอดขายสินค้าพุ่งเพื่อยอดลดลงมาก ยอดขายสินค้าคงทนและกึ่งคงทน เช่น ยานยนต์จักรยานยนต์ และเฟอร์นิเจอร์ ทรงตัวในระดับต่ำ ขณะที่ยอดขายสินค้าออนไลน์ขยายตัวต่อเนื่องจากแนวโน้ม WFH แต่ยังไม่สามารถชดเชยรายได้จากช่องทางปกติได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 และการขยายเวลาให้บริการส่งผลให้

ภาวะธุรกิจโดยรวมปรับดีขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคปรับดีขึ้นเล็กน้อย ตามคำสั่งซื้อในช่วงเทศกาลปลายปี และแรงสนับสนุนจากมาตรการของภาครัฐ โดยเฉพาะในพื้นที่ท่องเที่ยว อาทิ พัทยา หัวหิน นอกจากนี้ ยอดขายสินค้าคงทนเริ่มปรับดีขึ้นเล็กน้อยตามการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่ และการจัดโปรโมชั่นงาน Motor Expo ในเดือนธันวาคม ธุรกิจการผลิตขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน จากการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทั้งในและต่างประเทศ และปัญหาการติดเชื่อในโรงงานที่คลี่คลาย โดยธุรกิจผลิตเพื่อส่งออก อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ บรรจุกัมภ์ ขยายตัวสอดคล้องกับอุปสงค์ประเทศคู่ค้าที่ฟื้นตัวและผลบวกจากค่าเงินบาทอ่อน ขณะที่ธุรกิจผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ อาทิ อาหารสำเร็จรูป เนื้อสัตว์แช่เย็นแช่แข็ง ทรงตัวตามอุปสงค์ที่ยังเปราะบาง แต่เริ่มเห็นคำสั่งซื้อปรับดีขึ้นบ้างจากกลุ่มร้านอาหารและโรงแรม ภายหลังการเปิดประเทศ อย่างไรก็ตาม การผลิตส่วนใหญ่ยังคงเผชิญกับปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ที่มีแนวโน้มยืดเยื้อขึ้นจากการกลับมาแพร่ระบาดในหลายประเทศ ซึ่งกระทบค่าขนส่งให้สูงขึ้นหลายเท่าตัวจากปีก่อน และบางธุรกิจมีต้นทุนสต็อกสินค้าเพื่อรอส่งออกเพิ่มขึ้น อาทิ ธุรกิจการผลิตบรรจุกัมภ์ และธุรกิจการผลิตจักรยานยนต์ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาขาดแคลนเซมิคอนดักเตอร์ที่ยังไม่คลี่คลายส่งผลกระทบต่อการผลิตยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ในบางรุ่น รวมถึงปัญหาต้นทุนวัตถุดิบที่ปรับสูงขึ้นตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อาทิ เหล็ก น้ำมัน และแป้งสาลี ส่วนวัตถุดิบที่ต้องนำเข้าต้นทุนเพิ่มขึ้นจากเงินบาทที่อ่อนค่า การลงทุนทรงตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนตามแผนเดิม และชะลอการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ออกไป ตามรายได้ธุรกิจที่ลดลงและสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน โดยธุรกิจการผลิตยังคงมีการลงทุนตามแผนประจำปี เช่น การซ่อมบำรุงเครื่องจักร และลงทุน Automation เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่นเดียวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงเปิดตัวโครงการใหม่ใกล้เคียงเดิม อย่างไรก็ตาม ธุรกิจโรงแรมเริ่มมีการลงทุนเพิ่มขึ้นบ้างตามการปรับปรุงห้องและระบบภายในเพื่อรองรับการกลับมาเปิดตามปกติ นอกจากนี้ ธุรกิจที่ได้รับผลดีจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก อาทิ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า บรรจุกัมภ์ และอาหารแปรรูป มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ทั้งขยายกำลังการผลิต และการวิจัยและพัฒนา (R&D) ส่วนธุรกิจผลิตยานยนต์และจักรยานยนต์ยังมีแผนลงทุนสำหรับรถรุ่นใหม่ และเน้นปรับปรุงสายการผลิตให้มีความยืดหยุ่นรองรับการประกอบรถหลายรุ่น

การจ้างงานทรงตัวเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน ส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายปลดพนักงาน โดยการจ้างงานของธุรกิจการผลิตและการค้าทรงตัว แม้บางธุรกิจการผลิต เช่น อิเล็กทรอนิกส์ อาหาร และธุรกิจ

ก่อสร้างจะมีปัญหาขาดแคลนแรงงานจากทั้งแรงงานต่างด้าวและแรงงานไทยที่กลับภูมิลำเนา ทั้งนี้ การจ้างงานปรับดีขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อน ตามธุรกิจโรงแรมที่ทยอยจ้างงานเพิ่มตามการเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยว และการเปิดประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการจ้างพนักงานใหม่และเป็นการจ้างงานชั่วคราวเพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงานให้เหมาะสมตามสถานการณ์ที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง และธุรกิจการผลิตบางแห่งจ้างแรงงานรายวันเพิ่มขึ้น สำหรับรายได้แรงงานโดยรวมปรับดีขึ้น ตามธุรกิจโรงแรมและการค้าจากการเพิ่มจำนวนวัน และชั่วโมงการทำงานตามการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงธุรกิจการผลิตที่มีการทำงานล่วงเวลาตามคำสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้นและเร่งผลิตเพื่อชดเชยการผลิตที่ชะลอลงจากปัญหาขาดแคลนชิ้นส่วนในช่วงก่อนหน้า

การลงทุน

การลงทุนในภาคกลางช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 มีจำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน 100 แห่ง ลดลงร้อยละ 33.33 เงินลงทุน 6,521.06 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 61.95 และมีการจ้างงาน 2,749 คน ลดลงร้อยละ 38.28 อุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด คือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ มีโรงงานจำนวน 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 จากจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตทั้งหมด เงินลงทุน 778.51 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 728 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อุตสาหกรรมที่มีทั้งจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานลดลง ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งในอาคารและผลิตภัณฑ์โลหะ และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ พิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดปทุมธานี สระบุรี และกรุงเทพมหานคร ส่วนจังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ จังหวัดสมุทรปราการ รองลงมาได้แก่ จังหวัดปทุมธานี กรุงเทพมหานคร พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า กรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงงานและการจ้างงานลดลงมากที่สุด

ภาวะการจ้างงานและการว่างงาน

กำลังแรงงานรวมลดลง ร้อยละ 0.84 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำลดลง ร้อยละ 0.30 โดยอุตสาหกรรมที่มีผู้มีงานทำมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต รองลงมา การขายส่ง การขายปลีกฯ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ว่างงานลดลง ร้อยละ 21.81 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.91 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.42

ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ มีจำนวน 10,394,726 คน คิดเป็นร้อยละ 68.31 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนผู้มีงานทำลดลง ร้อยละ 0.30 โดยกรุงเทพมหานคร ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.50 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยายนต์ ร้อยละ 20.65 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 9.78 และการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าร้อยละ 8.00 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การขายส่งการขายปลีกฯ มีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด พิจารณาประเภทอาชีพ พบว่าพนักงานบริการและพนักงานขายในร้านค้าและตลาด มีจำนวนผู้มีงานทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.11 รองลงมา ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ร้อยละ 15.35 ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.72 โดยจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาสายวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.42 จากผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งหมด สำหรับสถานภาพการทำงาน เป็นลูกจ้างภาคเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.58 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้ทำงานส่วนตัว ลูกจ้างรัฐบาล ช่วยธุรกิจครัวเรือน และการรวมกลุ่ม มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่วนชั่วโมงการทำงานเป็นผู้ที่ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 67.06

การว่างงาน

ในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2564 ผู้ว่างงาน มีจำนวน 202,643 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 21.81 โดยมีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.91 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ ร้อยละ 2.42 เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานรายจังหวัด พบว่า จังหวัดสระบุรี มีอัตราการว่างงานสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 2.34 รองลงมา จังหวัดอ่างทอง ร้อยละ 2.33 จังหวัดสิงห์บุรี ร้อยละ 2.29 และกรุงเทพมหานครร้อยละ 2.12 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุด คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 1.04

ความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานและการสรรหา

ความต้องการแรงงาน

ในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 มีความต้องการแรงงาน จำนวน 24,110 อัตรา สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์ การขายส่ง ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์ กิจกรรมการจัดหางาน การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานและบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่น ๆ และการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมา จบการศึกษา

ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 15.92 และระดับ ปวช. ร้อยละ 14.22 โดยส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.55 รองลงมา อายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 27.53 และอายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 23.97 สำหรับ สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.49 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.75 และเสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 10.45

ผู้สมัครงาน

ผู้สมัครงาน มีจำนวน 14,614 คน เป็นชาย จำนวน 6,137 คน หญิง จำนวน 8,477 คน โดยจังหวัดที่มีผู้สมัครงานมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 61.06 รองลงมา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 10.18 และจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 5.60 ผู้สมัครงานจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.49 รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 30.79 และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 12.63 ในขณะที่ ประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีผู้สมัครงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.56 รองลงมา เสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 19.49 และช่างเทคนิคต่าง ๆ ร้อยละ 18.67 ผู้สมัครงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.62 รองลงมา อายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 20.80 และอายุระหว่าง 18-24 ปี ร้อยละ 20.73

การบรรจุงาน

ผู้สมัครงานได้รับการบรรจุงาน จำนวน 7,262 คน สาขาอุตสาหกรรมที่มีการบรรจุงานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ และการผลิตเครื่องตี เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การบรรจุงานลดลง คิดเป็นร้อยละ 74.11 โดยพบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีการบรรจุงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.66 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 16.47 และเสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 13.87 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีการบรรจุงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.28 รองลงมา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 21.19 และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 13.74 เป็นการบรรจุงานผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.21 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี ร้อยละ 21.95 และอายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 18.30

การไปทำงานต่างประเทศ

ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวน 491 คน

เป็นชาย 323 คน หญิง 168 คน โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.53 รองลงมา จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 17.72 และจังหวัดสมุทรปราการเท่ากับจังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 9.78 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง ร้อยละ 7.53 เมื่อพิจารณาประเภทการเดินทาง พบว่า จะเดินทางไปทำงานในลักษณะแจ้งการเดินทางด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมา นายจ้างพา ลูกจ้างไปทำงาน บริษัทจัดหางานจัดส่ง กรมการจัดหางานจัดส่ง และนายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.53 รองลงมา จบการศึกษาระดับ ปวช./ปวส./ปวท./อนุปริญญา ร้อยละ 26.88 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 23.83 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 8.55 โดยประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงาน 10 อันดับแรก ได้แก่ ลาว สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ บังคลาเทศ อิสราเอล ญี่ปุ่น รัสเซีย ไต้หวัน และอินเดีย ตามลำดับ ส่วนประเภทอาชีพที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ได้แก่ ช่างเทคนิค นวดแผนโบราณ คนงานเกษตร คนงานผลิตผลิตภัณฑ์ทั่วไป และกึ่ง

การทำงานของคนต่างด้าว

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ใน 10 จังหวัด ภาคกลาง ไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 7,228 คน จำแนกเป็นประเภทชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 69.04 ส่งเสริมการลงทุน ร้อยละ 25.72 และตามมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย) ร้อยละ 5.24 โดยสัญชาติจีนได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.10 รองลงมา ได้แก่ สัญชาติญี่ปุ่น ร้อยละ 15.61 สัญชาติอินเดีย ร้อยละ 7.42 สัญชาติฟิลิปปินส์ ร้อยละ 7.25 และสัญชาติอังกฤษ ร้อยละ 5.09 สำหรับตำแหน่งงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด คือ ผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 47.61 ส่วนสาขาอาชีพที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ 5 อันดับ ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายอื่น ๆ ที่มีได้จัดประเภทไว้ ผู้จัดการฝ่ายบริหารทั่วไป ครูประถมศึกษา (ระดับปริญญา) ผู้จัดการฝ่ายการตลาด และอาจารย์ระดับอาชีวศึกษา เมื่อพิจารณา ระดับการศึกษาของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ พบว่า เป็นผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.70 ส่วนจังหวัดที่มีการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่มากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 83.48 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ลดลง ร้อยละ 28.52 โดยลดลงทั้งในประเภทชั่วคราว ประเภทส่งเสริมการลงทุน และประเภทมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย)

ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ตุลาคม-ธันวาคม)

ภาวะเศรษฐกิจ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรายงาน เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 ขยายตัวร้อยละ 1.9 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 ขยายตัวจากไตรมาสที่ 3 ของปี 2564 ร้อยละ 1.8 รวมทั้งปี 2564 ขยายตัวร้อยละ 1.6 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 6.2 ในปี 2563

ด้านการใช้จ่าย การส่งออกสินค้าและบริการ และการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวเร่งขึ้น การบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐกลับมาขยายตัว ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวลดลง การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 0.3 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการคลี่คลายลงของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของภาครัฐซึ่งส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจทยอยปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับการดำเนินมาตรการเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 3.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวต่อเนื่องของการใช้จ่ายกลุ่มสินค้าอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ การใช้จ่ายหมวดบริการลดลงร้อยละ 1.7 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นในกลุ่มบริการสุขภาพและกลุ่มการเช่าที่อยู่อาศัย การใช้น้ำประปา ไฟฟ้าและพลังงาน ขณะที่การใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มนันทนาการและวัฒนธรรมลดลง ในอัตราที่ชะลอลง การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทนลดลงร้อยละ 0.8 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของการใช้จ่ายหมวดเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง และกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนลดลงร้อยละ 5.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการซื้อยานพาหนะลดลงในอัตราที่ชะลอลง การปรับตัวดีขึ้นของการบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมจากระดับ 34.9 ในไตรมาสก่อนหน้าเป็นระดับ 38.9 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.1 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายค่าซื้อสินค้าและบริการขยายตัวร้อยละ 11.4 และการโอนเพื่อสวัสดิการทางสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวสูงร้อยละ 38.5 ตามการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายสำหรับการรักษาโรคโควิด-19 ส่วนอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำอยู่ที่ร้อยละ 35.5 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 23.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 32.3 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) การลงทุนรวม ลดลงร้อยละ 0.2 ต่อเนื่องจากการ

ลดลงร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 1.7 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการลงทุนรัฐบาลร้อยละ 11.6 ขณะที่การลงทุนรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 15.9 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 16.0 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 24.0 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 12.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 0.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือลดลงร้อยละ 0.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนในหมวดการก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

ในขณะที่ธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานภาวะธุรกิจภาคกลาง ในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 หดตัวเล็กน้อย จากระยะเดียวกันปีก่อน แต่ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อน ตามการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 และการเปิดประเทศเป็นสำคัญ ส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ และการค้าทยอยฟื้นตัว แม้รายได้ยังคงต่ำกว่าช่วงภาวะปกติ เช่นเดียวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่ถูกกดดันจากการลงทุนที่ฟื้นตัวได้ช้า อย่างไรก็ตาม ธุรกิจการผลิตขยายตัวตามอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่ฟื้นตัว แต่ยังมีเผชิญกับปัญหาขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์และเซมิคอนดักเตอร์ที่ยังไม่คลี่คลาย และราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้น กระทบการผลิตและต้นทุนของธุรกิจ ขณะที่การส่งผ่านต้นทุนไปยังผู้บริโภคทำได้ค่อนข้างจำกัดจากการแข่งขันสูงและกำลังซื้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการหดตัวเล็กน้อยจากระยะเดียวกันปีก่อน ในเกือบทุกหมวด จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ยังไม่คลี่คลาย กดดันให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจฟื้นตัวได้ช้าและช้าเต็มรายได้ของผู้ประกอบการที่เปราะบาง โดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวที่รายได้ยังกลับมาไม่ถึงครึ่งหนึ่งเมื่อเทียบกับภาวะปกติ มีเพียงธุรกิจขนส่งสินค้าที่ยังขยายตัวได้ดี ตามการเติบโตของธุรกิจ E-Commerce และการผลิตเพื่อส่งออก อย่างไรก็ตาม ธุรกิจโดยรวมทยอยปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อน จากอัตราการฉีควัคซีนที่สูงขึ้น การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ต่อเนื่อง การเปิดประเทศตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 และการเข้าสู่ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวปลายปี ทำให้รายได้ของธุรกิจโรงแรมเริ่มปรับตัวขึ้น โดยเฉพาะในจังหวัดใกล้เคียงกรุงเทพฯ ที่ได้รับผลดีจากมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวของภาครัฐ อาทิ ทวีร์เที่ยวไทย เราเที่ยวด้วยกัน ระยะที่ 3 แม้อัตราการเข้าพักยังอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 20-30 เช่นเดียวกับธุรกิจร้านอาหาร และขนส่งผู้โดยสารที่ทยอยปรับตัวขึ้นบ้างตามความมั่นใจในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น สะท้อนจากจำนวนเที่ยวบินในประเทศและยอดใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การแพร่

ระบาดของไวรัสสายพันธุ์ Omicron ในช่วงปลายเดือนธันวาคมส่งผล
ให้นักท่องเที่ยวบางส่วนชะลอการเดินทางและยกเลิกการจองที่พัก
ภาคการค้าและการบริโภค ธุรกิจการค้าหดตัวเล็กน้อยจาก
ระยะเดียวกันปีก่อน จากกำลังซื้อและรายได้ของผู้บริโภคที่ยังอ่อนแอ
สะท้อนจากยอดใช้จ่ายต่อครั้ง (Spending Per Bill) ที่ฟื้นตัวช้า และ
รายได้ของธุรกิจที่กลับมาเพียงร้อยละ 60-70 เมื่อเทียบกับภาวะปกติ
โดยยอดขายสินค้าฟุ่มเฟือยลดลงมาก ยอดขายสินค้าคงทนและกึ่ง
คงทน เช่น ยานยนต์ จักรยานยนต์ และเฟอร์นิเจอร์ ทรงตัวในระดับต่ำ
ขณะที่ยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวต่อเนื่องจากแนวโน้ม WFH แต่
ยังไม่สามารถชดเชยรายได้จากช่องทางปกติได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การ
ผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 และการ
ขยายเวลาให้บริการส่งผลให้ภาวะธุรกิจโดยรวมปรับดีขึ้นจากไตรมาส
ก่อน โดยยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคปรับดีขึ้นเล็กน้อย ตามคำสั่งซื้อ
ในช่วงเทศกาลปลายปี และแรงสนับสนุนจากมาตรการของภาครัฐ โดยเฉพาะ
ในพื้นที่ท่องเที่ยว อาทิ พักผ่อน หักภาษี นอกจากนี้ ยอดขายสินค้า
คงทนเริ่มปรับดีขึ้นเล็กน้อยตามการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่ และการจัด
โปรโมชั่นงาน Motor Expo ในเดือนธันวาคม ธุรกิจการผลิตขยายตัว
จากระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน จากการผ่อนคลายมาตรการ
ควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทั้งในและต่างประเทศ และ
ปัญหาการติดเชื้อในโรงงานที่คลี่คลาย โดยธุรกิจผลิตเพื่อส่งออก อาทิ
เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ บรรจุภัณฑ์ ขยายตัวสอดคล้อง
กับอุปสงค์ประเทศคู่ค้าที่ฟื้นตัว และผลบวกจากค่าเงินบาทอ่อน ขณะที่
ธุรกิจผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ อาทิ อาหารสำเร็จรูป เนื้อสัตว์แช่
เย็นแช่แข็ง ทรงตัวตามอุปสงค์ที่ยังประปราย แต่เริ่มเห็นคำสั่งซื้อปรับ
ขึ้นบ้างจากกลุ่มร้านอาหารและโรงแรม ภายหลังจากการเปิดประเทศ
อย่างไรก็ตาม การผลิตส่วนใหญ่ยังคงเผชิญกับปัญหาขาดแคลนตู้
คอนเทนเนอร์ที่มีแนวโน้มยืดเยื้อขึ้นจากการกลับมาแพร่ระบาดใน
หลายประเทศ ซึ่งกระทบค่าขนส่งให้สูงขึ้นหลายเท่าตัวจากปีก่อน และ
บางธุรกิจมีต้นทุนสต็อกสินค้าเพื่อรอส่งออกเพิ่มขึ้น อาทิ ธุรกิจการผลิต
บรรจุภัณฑ์ และธุรกิจการผลิตจักรยานยนต์ นอกจากนี้ ยังมีปัญหา
ขาดแคลนเซมิคอนดักเตอร์ที่ยังไม่คลี่คลายส่งผลกระทบต่อการผลิต
ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ในบางรุ่น รวมถึงปัญหา
ต้นทุนวัตถุดิบที่ปรับสูงขึ้นตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อาทิ เหล็ก น้ำมัน
และแป้งสาลี ส่วนวัตถุดิบที่ต้องนำเข้าต้นทุนเพิ่มขึ้นจากเงินบาทที่อ่อนค่า
การลงทุนทรงตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนและไตรมาสก่อน
โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนตามแผนเดิม และชะลอการลงทุนโครงการ
ขนาดใหญ่ออกไป ตามรายได้ธุรกิจที่ลดลงและสถานการณ์ที่มีความ
ไม่แน่นอน โดยธุรกิจการผลิตยังคงมีการลงทุนตามแผนประจำปี เช่น
การซ่อมบำรุงเครื่องจักร และลงทุน Automation เพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพการผลิต เช่นเดียวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงเปิดตัว
โครงการใหม่ใกล้เคียงเดิม อย่างไรก็ตาม ธุรกิจโรงแรมเริ่มมีการลงทุนเพิ่ม
ขึ้นบ้างตามการปรับปรุงห้องและระบบภายในเพื่อรองรับการกลับมา
เปิดตามปกติ นอกจากนี้ ธุรกิจที่ได้รับผลดีจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ
โลก อาทิ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า บรรจุภัณฑ์ และอาหารแปรรูป

มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ทั้งขยายกำลังการผลิต และการวิจัยและพัฒนา
(R&D) ส่วนธุรกิจผลิตยานยนต์และจักรยานยนต์ยังมีแผนลงทุนสำหรับ
รุ่นใหม่ และเน้นปรับปรุงสายการผลิตให้มีความยืดหยุ่นรองรับการ
ประกอบรถหลายรุ่น

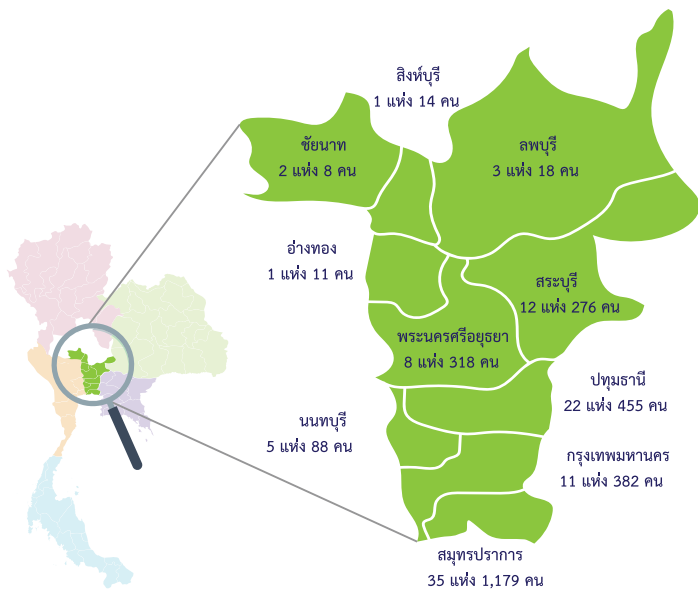
การจ้างงานทรงตัวเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน ส่วนใหญ่ไม่มี
นโยบายปลดพนักงาน โดยการจ้างงานของธุรกิจการผลิตและการค้า
ทรงตัว แม้บางธุรกิจการผลิต เช่น อิเล็กทรอนิกส์ อาหาร และธุรกิจ
ก่อสร้างจะมีปัญหาขาดแคลนแรงงานจากทั้งแรงงานต่างด้าวและ
แรงงานไทยที่กลับภูมิลำเนา ทั้งนี้ การจ้างงานปรับดีขึ้นเล็กน้อยจาก
ไตรมาสก่อน ตามธุรกิจโรงแรมที่ทยอยจ้างงานเพิ่มตามการเข้าสู่ฤดูกาล
ท่องเที่ยว และการเปิดประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการจ้างพนักงานใหม่
และเป็นการจ้างงานชั่วคราวเพื่อให้ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยน
จำนวนพนักงานให้เหมาะสมตามสถานการณ์ที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง
และธุรกิจการผลิตบางแห่งจ้างแรงงานรายวันเพิ่มขึ้น สำหรับรายได้
แรงงานโดยรวมปรับดีขึ้น ตามธุรกิจโรงแรมและการค้าจากการเพิ่ม
จำนวนวัน และชั่วโมงการทำงานตามการผ่อนคลายมาตรการควบคุม
การแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงธุรกิจการผลิตที่มีการทำงานล่วง
เวลาตามคำสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้นและเร่งผลิตเพื่อชดเชยการผลิตที่ชะลอ
จากปัญหาขาดแคลนชิ้นส่วนในช่วงก่อนหน้าที่หลายธุรกิจจะนำ
Automation มาใช้มากขึ้นในระยะยาว

การลงทุน

ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม การลงทุนในภาคกลางช่วง
ไตรมาสที่ 4 ของ ปี 2564 มีจำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการ
ใหม่ จำนวน 100 แห่ง ลดลงร้อยละ 33.33 เงินลงทุน 6,521.06 ล้านบาท
ลดลงร้อยละ 61.95 และมีการจ้างงาน 2,749 คน ลดลงร้อยละ 38.28
จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนโรงงาน
ขอเปิดกิจการใหม่มากที่สุด

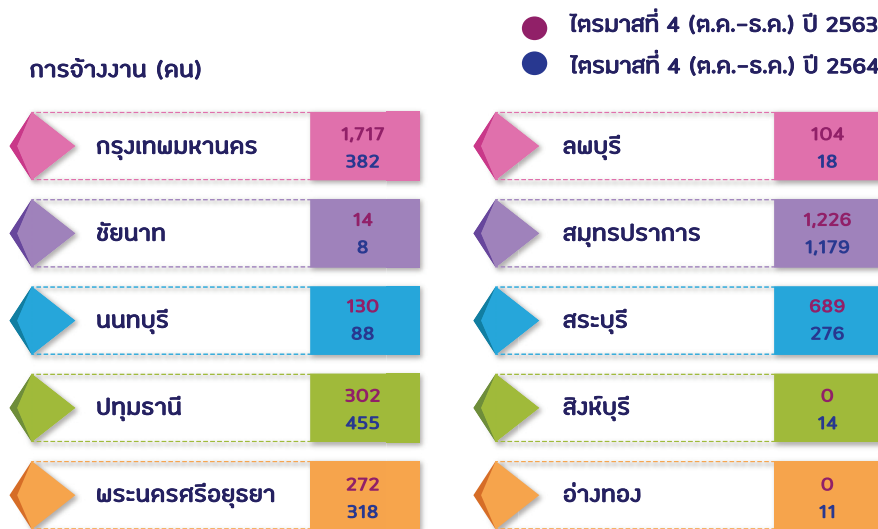
เมื่อพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยาน
พาหนะ มีโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 25 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 25.00 จากจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตทั้งหมด เงินลงทุน
778.51 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 728 คน รองลงมา อุตสาหกรรม
เคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก
จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 เงินลงทุน 1,102.69 ล้านบาท
การจ้างงาน 552 คน และอุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์
จากพืช มีจำนวนโรงงาน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.00 เงินลงทุน
3,393.01 ล้านบาท การจ้างงาน 770 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วง
เดียวกันของปีก่อน จำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่
เพิ่มขึ้น ร้อยละ 33.33 โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีทั้งจำนวนโรงงาน
เงินลงทุน และการจ้างงานลดลง ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์
ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก อุตสาหกรรม
แปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งในอาคารและ
ผลิตภัณฑ์โลหะ และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน
เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้าและยานพาหนะ

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนโรงงานและการจ้างงาน ไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 จำแนกรายจังหวัด

พิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่ มากที่สุด จำนวน 35 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 22 แห่ง ร้อยละ 22.00 จังหวัดสระบุรี จำนวน 12 แห่ง ร้อยละ 12.00 และกรุงเทพมหานคร จำนวน 11 แห่ง ร้อยละ 11.00 ส่วนจังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ จังหวัดสมุทรปราการ รองลงมาได้แก่ จังหวัดปทุมธานี กรุงเทพมหานคร พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จังหวัดที่มีจำนวนโรงงานลดลงมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร รองลงมา ได้แก่ จังหวัดลพบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีจำนวนการจ้างงานลดลงมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสระบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ และนนทบุรี ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 2 แสดงการจ้างงาน จำแนกรายจังหวัด เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

ตารางที่ 1 แสดงการลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรม จำแนกตามจำนวนโรงงาน จำนวนเงินลงทุน และการจ้างงาน ใน 10 จังหวัดภาคกลาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

อุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 4 ปี 2563 (ต.ค.-ธ.ค.)			ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ต.ค.-ธ.ค.)		
	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์จากพืช	16	728.64	359	18	3,393.01	770
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	4	11,710.08	136	5	85.42	270
แปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งในอาคาร และผลิตภัณฑ์ท่อโลหะ	20	486.34	721	8	51.34	92
เคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	35	1,751.71	1,186	20	1,102.69	552
ผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ	39	1,343.50	1,161	25	778.51	728
การผลิตอื่นๆ	36	1,117.77	891	24	1,110.09	337
รวมทั้งสิ้น	150	17,138.04	4,454	100	6,521.06	2,749

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564 (ตุลาคม-ธันวาคม)

กำลังแรงงานและภาวะการมีงานทำ

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กำลังแรงงานรวม ลดลง ร้อยละ 0.84 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำ ลดลง ร้อยละ 0.30 โดยอุตสาหกรรมที่มีผู้มีงานทำมาก คือ อุตสาหกรรมการผลิต รองลงมา การขายส่ง การขายปลีกฯ

และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ ในขณะที่ ผู้ว่างงานลดลง ร้อยละ 21.81 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.91 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.42

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร ใน 10 จังหวัดภาคกลาง จำแนกตามสถานภาพแรงงาน เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม - ธันวาคม)		การเปลี่ยนแปลง จากระยะเดียวกันของปีก่อน	
	ปี 2563	ปี 2564	จำนวน	(ร้อยละ)
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	15,113,007	15,217,248	104,241	0.69
2. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (กำลังแรงงานรวม)	10,690,904	10,601,320	-89,854	-0.84
2.1 ผู้มีงานทำ	10,425,810	10,394,726	-31,084	-0.30
2.2 ผู้ว่างงาน	259,161	202,643	-56,518	-21.81
2.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	5,933	3,950	-1,983	-33.42
3. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	4,422,103	3,010,299	-1,411,804	-31.93
4. อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	2.42	1.91	-	-

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

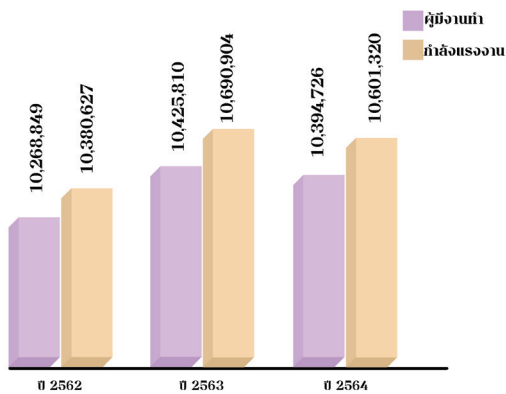
หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$

กำลังแรงงาน

ในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 15,217,248 คน กำลังแรงงานรวม 10,601,320 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.69 กำลังแรงงานลดลง ร้อยละ 0.84 สำหรับระดับการศึกษาของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่า เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่ามากที่สุด จำนวน 4,697,886 คน คิดเป็นร้อยละ 30.87 รองลงมา เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 4,595,115 คน ร้อยละ 30.20 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3,152,056 คน ร้อยละ 20.71

และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2,698,762 คน ร้อยละ 17.73 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.39 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 13.02 และจังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 9.85 ทุกจังหวัดประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้น ส่วนกำลังแรงงานรวมลดลงเกือบทุกจังหวัด ยกเว้น กรุงเทพมหานคร และปทุมธานี

แผนภูมิที่ 3 แสดงกำลังแรงงาน และผู้มีงานทำ
เปรียบเทียบระหว่างไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม)
ปี 2562 ถึงปี 2564

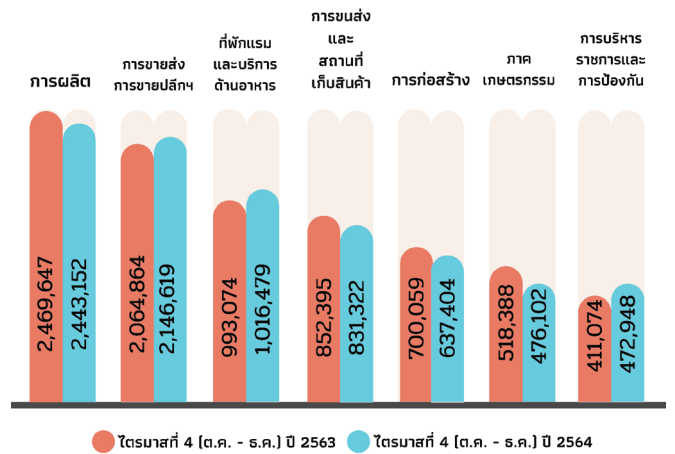

กรมีงานทำ

ผู้มีงานทำ มีจำนวน 10,394,726 คน คิดเป็นร้อยละ 68.31 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาจังหวัดพบว่ากรุงเทพมหานคร มีผู้มีงานทำมากที่สุด จำนวน 5,378,099 คน คิดเป็นร้อยละ 51.74 จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,370,833 คน ร้อยละ 13.19 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 970,128 คน ร้อยละ 9.33 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 954,073 คน ร้อยละ 9.18 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 486,361 คน ร้อยละ 4.68 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนผู้มีงานทำลดลง ร้อยละ 0.30 โดยกรุงเทพมหานคร ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด

เมื่อพิจารณาประเภทอุตสาหกรรม พบว่า เป็นผู้มีงานทำ ในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด จำนวน 2,443,152 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.50 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน 2,146,619 คน ร้อยละ 20.65 ที่พักผ่อนและบริการด้านอาหาร จำนวน 1,016,479 คน ร้อยละ 9.78 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า จำนวน 831,322 คน ร้อยละ 8.00

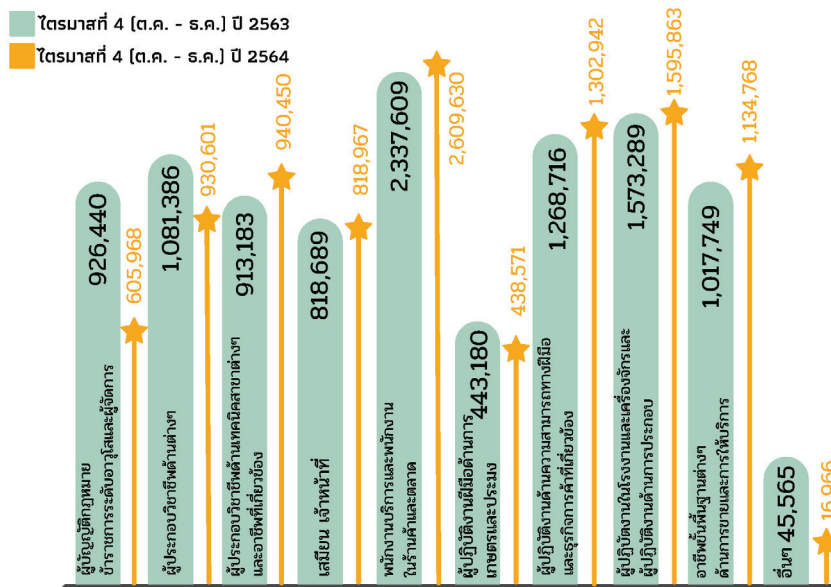
แผนภูมิที่ 4 แสดงอุตสาหกรรมที่มีผู้มีงานทำมาก
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และปี 2563

และการก่อสร้าง จำนวน 637,404 คน ร้อยละ 6.13 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การขายส่ง การขายปลีก มีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด รองลงมา การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ กิจกรรมบริการอื่นๆ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ

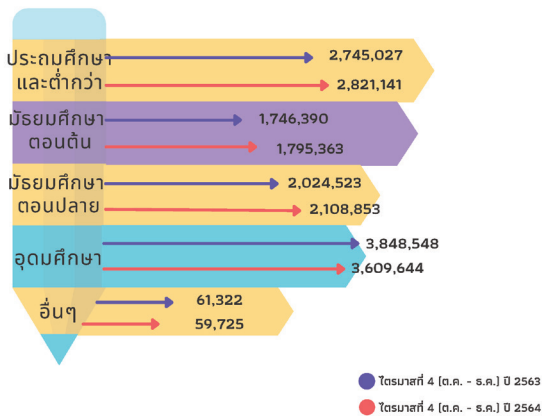
สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า พนักงานบริการและพนักงานขาย ในร้านค้าและตลาด มีจำนวนผู้มีงานทำมากที่สุด จำนวน 2,609,630 คน คิดเป็นร้อยละ 25.11 รองลงมา ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน 1,595,863 คน ร้อยละ 15.35 ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1,302,942 คน ร้อยละ 12.53 อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ด้านการขายและการให้บริการ จำนวน 1,134,768 คน ร้อยละ 10.92 และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง จำนวน 940,450 คน ร้อยละ 9.05 โดยพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด ผู้มีงานทำมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด

แผนภูมิที่ 5 แสดงผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และปี 2563

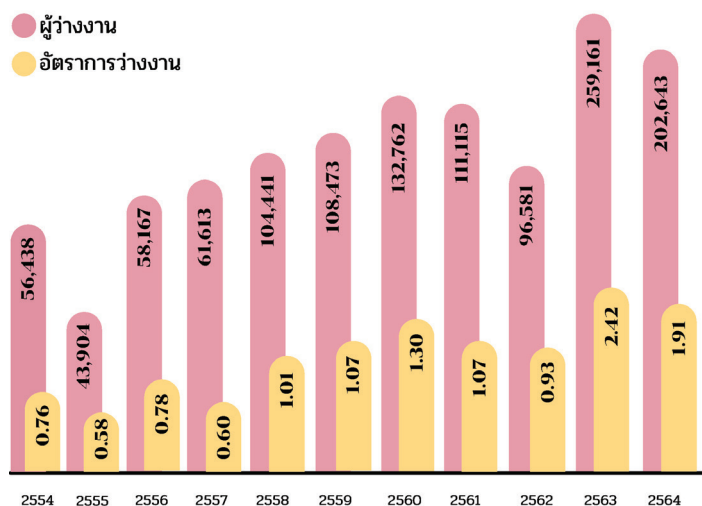
เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 3,609,644 คน คิดเป็นร้อยละ 34.72 โดยจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาสายวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.42 จากผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งหมด รองลงมา ระดับประถมศึกษาและ ต่ำกว่า จำนวน 2,821,141 คน ร้อยละ 27.14 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2,108,853 คน ร้อยละ 20.29 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1,795,363 คน ร้อยละ 17.27 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า และมีมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่วนผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีจำนวนลดลง

แผนภูมิที่ 6 แสดงผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และปี 2563

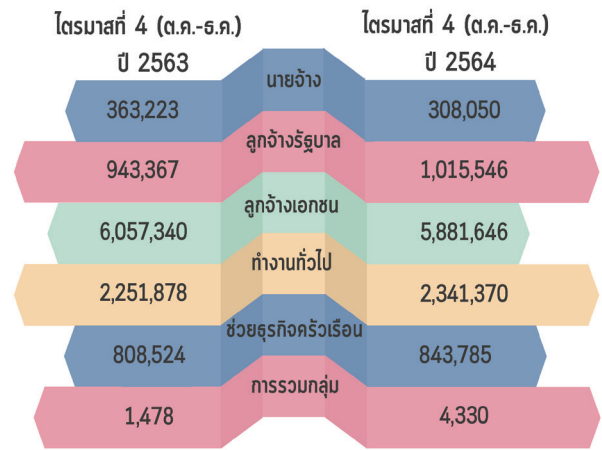
สำหรับสถานภาพการทำงาน เป็นลูกจ้างภาคเอกชนมากที่สุด จำนวน 5,881,646 คน คิดเป็นร้อยละ 56.58 รองลงมา ทำงานส่วนตัว จำนวน 2,341,370 คน ร้อยละ 22.52 เป็นลูกจ้างรัฐบาล จำนวน 1,015,546 คน ร้อยละ 9.77 ช่วยธุรกิจส่วนตัว จำนวน 843,785 คน ร้อยละ 8.12 เป็นนายจ้าง จำนวน 308,050 คน ร้อยละ 2.96 และการรวมกลุ่ม จำนวน 4,330 คน ร้อยละ 0.04 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้ทำงานส่วนตัว ลูกจ้างรัฐบาล ช่วยธุรกิจส่วนตัว และการรวมกลุ่ม มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน เปรียบเทียบระหว่างไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2554 - ปี 2564

เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงาน พบว่า เป็นผู้ที่ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 6,970,275 คน คิดเป็นร้อยละ 67.06 รองลงมา ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 1,780,455 คน ร้อยละ 17.13 และทำงานระหว่าง 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 1,039,232 คน ร้อยละ 10.00 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำระหว่าง 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ทำงานระหว่าง 30-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แผนภูมิที่ 7 แสดงผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และปี 2563

การว่างงาน

ในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2564 ผู้ว่างงาน มีจำนวน 202,643 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 21.81 โดยมีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.91 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.42 เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานรายจังหวัด พบว่า จังหวัดสระบุรี มีอัตราการว่างงานสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 2.34 รองลงมา จังหวัดอ่างทอง ร้อยละ 2.33 จังหวัดสิงห์บุรี ร้อยละ 2.29 และกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 2.12 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุด คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 1.04

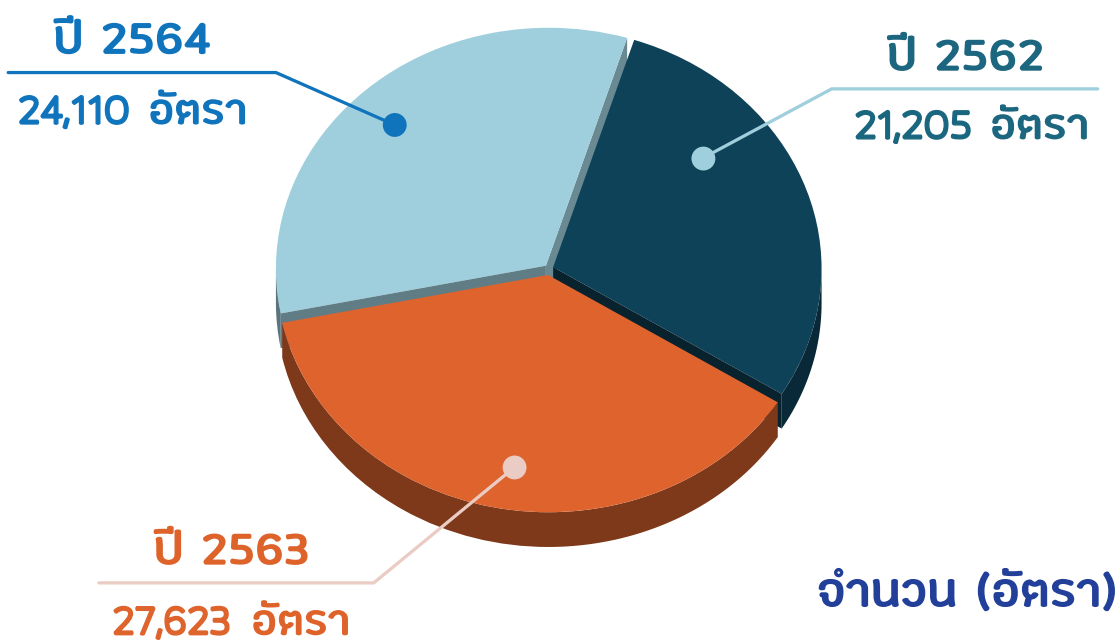
ภาวะตลาดแรงงาน

ความต้องการแรงงาน

ข้อมูลการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางาน สถานการณ์ตลาดแรงงานใน 10 จังหวัดภาคกลาง โดยภาพรวม ในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 มีความต้องการแรงงาน จำนวน 24,110 อัตรา สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก คือ การขาย

ปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยายนยนต์ การขายส่งยกเว้นยานยนต์ และจักรยายนยนต์ กิจกรรมการจัดหางาน การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานและบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่น ๆ และการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์

แผนภูมิที่ 9 แสดงความต้องการแรงงาน เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2562 ถึง ปี 2564

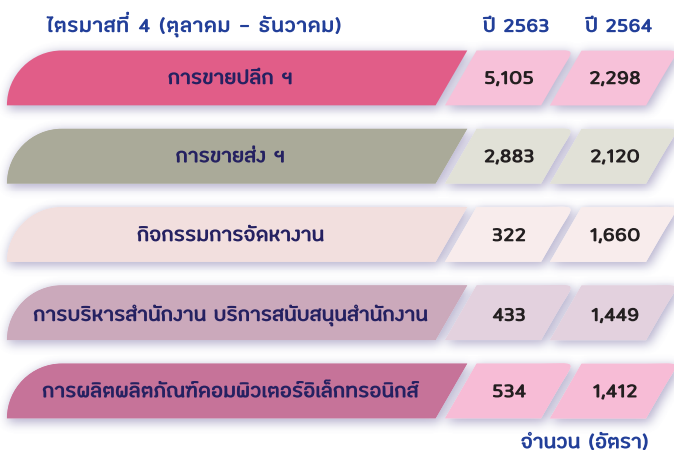
อุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต มีความต้องการแรงงาน จำนวน 9,333 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 38.71 รองลงมา การขายส่งและการขายปลีก ๆ จำนวน 5,203 อัตรา ร้อยละ 21.58 กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และวิชาการ จำนวน 2,767 อัตรา ร้อยละ 11.48 กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนจำนวน 1,449 อัตรา ร้อยละ 6.01 และการบริหารราชการการป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ จำนวน 1,309 ร้อยละ 5.43 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ความต้องการแรงงานโดยรวมลดลง คิดเป็นร้อยละ 12.72 สำหรับสาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์ การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์ กิจกรรมการจัดหางาน การบริหารสำนักงาน บริการสนับสนุนสำนักงานและบริการสนับสนุนทางธุรกิจอื่น ๆ และการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์

อิเล็กทรอนิกส์ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานลดลงมาก คือ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน 8,841 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมา ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 3,839 อัตรา ร้อยละ 15.92 ระดับ ปวช. จำนวน 3,429 อัตรา ร้อยละ 14.22 ระดับ ปวส. จำนวน 3,369 อัตรา ร้อยละ 13.97 และระดับปริญญาตรี จำนวน 2,717 อัตรา ร้อยละ 11.27 โดยความต้องการแรงงานส่วนใหญ่ ต้องการแรงงานที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 6,884 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 28.55 รองลงมา อายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 6,638 อัตรา ร้อยละ 27.53 และอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 5,779 อัตรา ร้อยละ 23.97

ตารางที่ 3 ความต้องการแรงงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และปี 2563

ประเภทอุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 4 (ต.ค.-ธ.ค.)		การเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2563	ปี 2564	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	267	98	-169	-63.30
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	319	109	-210	-65.83
การผลิต	8,455	9,333	878	10.38
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	126	1	-125	-99.21
การจัดหาน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสียรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	45	21	-24	-53.33
การก่อสร้าง	1,858	707	-1,151	-61.95
การขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	8,324	5,203	-3,121	-37.49
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	707	528	-179	-25.32
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	2,185	709	-1,476	-67.55
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	556	277	-279	-50.18
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	737	620	-117	-15.88
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	797	728	-69	-8.66
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	1,772	2,767	995	56.15
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	433	1,449	1,016	234.64
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	392	1,309	917	233.93
การศึกษา	113	23	-90	-79.65
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	373	70	-303	-81.23
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	-	-	-	-
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	155	152	-3	-1.94
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้า และบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	9	6	-3	-33.33
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-	-
รวม	27,623	24,110	-3,513	-12.72

แผนภูมิที่ 10 แสดงสาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และปี 2563

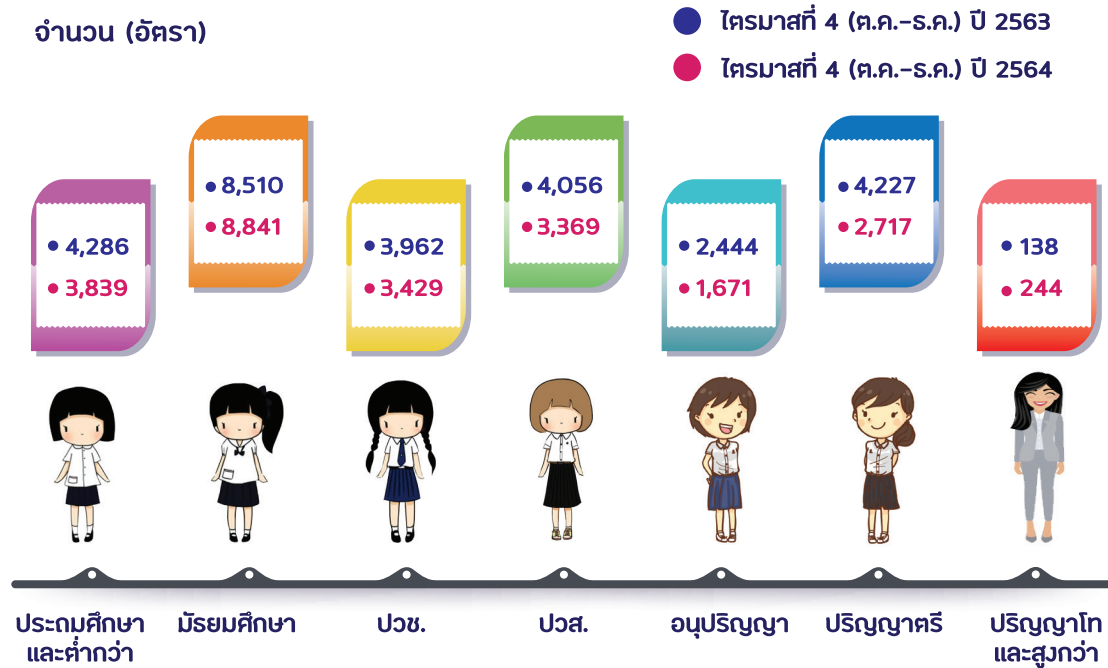

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐานมีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำนวน 12,656 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 52.49 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2,833 อัตรา ร้อยละ 11.75 เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 2,519 อัตรา ร้อยละ 10.45 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 2,416 อัตรา ร้อยละ 10.02 และผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจ จำนวน 1,530 อัตรา ร้อยละ 6.35 สำหรับสาขาอาชีพย่อยที่มีความต้องการแรงงานมาก ได้แก่ แรงงานด้านการประกอบผลิตภัณฑ์ รองลงมา แรงงานบรรจุผลิตภัณฑ์ แม่บ้านและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง พนักงานขายของหน้าร้านและพนักงานสาธิตสินค้า และเจ้าหน้าที่สำนักงานอื่น ๆ

ตารางที่ 4 แสดงประเภทอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมาก ไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564

ลำดับที่	ประเภทอาชีพ	จำนวน (อัตรา)
1	อาชีพงานพื้นฐาน	12,656
	แรงงานด้านการประกอบผลิตภัณฑ์	7,193
	แรงงานบรรจุผลิตภัณฑ์	4,989
	พนักงานรับส่งเอกสาร พนักงานขนสัมภาระ และพนักงานขนสินค้าอื่น ๆ	220
2	ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	2,833
	ตัวแทนจัดหาบริการทางธุรกิจและนายหน้าการค้าซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	665
	ผู้ตรวจสอบด้านความปลอดภัย สุขภาพ และคุณภาพผลิตภัณฑ์	460
	ช่างเทคนิควิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม	388
3	เสมียน เจ้าหน้าที่	2,519
	เจ้าหน้าที่สำนักงานอื่น ๆ	770
	เจ้าหน้าที่เก็บเงินและเจ้าหน้าที่ขายตัว	678
	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	328
4	พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	2,416
	แม่บ้านและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	977
	พนักงานขายของหน้าร้านและพนักงานสาธิตสินค้า	802
	ผู้ให้บริการด้านการป้องกันภัยที่มิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	290
5	ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	1,530
	ช่างตัดเย็บเครื่องแต่งกายและช่างทำหมวก (ยกเว้นขนสัตว์)	376
	ช่างเชื่อมและช่างตัดโลหะ	214
	ช่างไฟฟ้าอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ	158
6	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ	951
	ผู้ประกอบการวิชาชีพทางธุรกิจที่มิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	573
	สถาปนิกวิศวกรและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องที่มิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	86
	นักบัญชี	56
7	ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	709
	ผู้ควบคุมเครื่องเย็บ เครื่องปัก ช่างเย็บ ช่างปักด้วยเครื่องจักร	295
	ผู้ขับรถยนต์ รถรับจ้าง และรถตู้	220
	ผู้ปฏิบัติงานการพิมพ์ ช่างแทนพิมพ์ พนักงานควบคุมเครื่องพิมพ์	41
8	ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	486
	ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	103
	เจ้าหน้าที่บริหารของหน่วยงานรัฐบาล	94
	ผู้จัดการฝ่ายผลิตและปฏิบัติการด้านการค้าส่งและค้าปลีก(ประเภท G)	66
9	ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง	10
	ผู้เพาะปลูกพืชสวนและพืชในเรือนเพาะชำ	10

แผนภูมิที่ 11 แสดงความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และปี 2563

ผู้สมัครงาน

ผู้สมัครงาน มีจำนวน 14,614 คน เป็นชาย จำนวน 6,137 คน หญิง จำนวน 8,477 คน โดยจังหวัดที่มีผู้สมัครงานมาก คือ กรุงเทพมหานคร มีผู้สมัครงาน จำนวน 8,924 คน คิดเป็นร้อยละ 61.06 รองลงมา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1,487 คน ร้อยละ 10.18 และจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 818 คน ร้อยละ 5.60 ผู้สมัครงานจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 5,771 คน คิดเป็นร้อยละ 39.49 รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 4,499 คน ร้อยละ 30.79 ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 1,846 คน ร้อยละ 12.63 ระดับ ปวส. จำนวน 1,121 คน ร้อยละ 7.67 และระดับ ปวช. จำนวน 1,005 คน ร้อยละ 6.88 ในขณะที่ประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีผู้สมัครงานมากที่สุด จำนวน 4,612 คน คิดเป็นร้อยละ 31.56 รองลงมา เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 2,848 คน ร้อยละ 19.49 ช่างเทคนิคต่าง ๆ จำนวน 2,728 คน ร้อยละ 18.67 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 1,543 คน ร้อยละ 10.56 และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ จำนวน 1,170 คน ร้อยละ 8.01 ผู้สมัครงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 4,767 คน ร้อยละ 32.62 รองลงมา อายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 3,040 คน ร้อยละ 20.80 อายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 3,030 คน ร้อยละ 20.73 และอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 2,778 คน ร้อยละ 19.01

การสรรหา

ผู้สมัครงานได้รับการสรรหา จำนวน 7,262 คน อุตสาหกรรมการผลิตมีการสรรหาจำนวนมากที่สุด จำนวน 3,631 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก ๆ

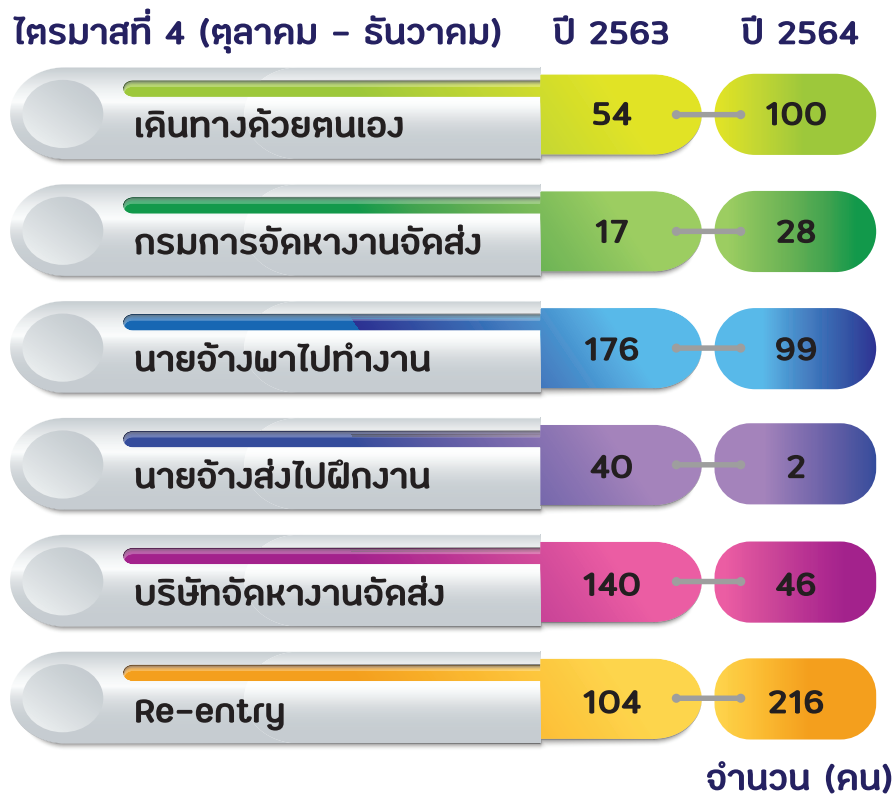
จำนวน 1,414 คน ร้อยละ 19.47 กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 548 คน ร้อยละ 7.55 และข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร จำนวน 360 คน ร้อยละ 4.96 โดยสาขาอุตสาหกรรมที่มีการสรรหาจำนวนมาก 5 อันดับ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ และการผลิตเครื่องตีเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนการสรรหาลดลง คิดเป็นร้อยละ 74.11 สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีการสรรหาจำนวนมากที่สุด จำนวน 3,534 คน คิดเป็นร้อยละ 48.66 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1,196 คน ร้อยละ 16.47 เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 1,007 คน ร้อยละ 13.87 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 788 คน ร้อยละ 10.85 และผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ จำนวน 288 คน ร้อยละ 3.97 ส่วนระดับการศึกษา พบว่า ระดับมัธยมศึกษา มีการสรรหาจำนวนมากที่สุด จำนวน 3,579 คน คิดเป็นร้อยละ 49.28 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 1,539 คน ร้อยละ 21.19 ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 998 คน ร้อยละ 13.74 ระดับ ปวช. จำนวน 530 คน ร้อยละ 7.30 และระดับ ปวส. จำนวน 516 คน ร้อยละ 7.11 เป็นการสรรหาผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 2,702 คน คิดเป็นร้อยละ 37.21 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 1,594 คน ร้อยละ 21.95 อายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 1,329 คน ร้อยละ 18.30 และอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 1,242 คน ร้อยละ 17.10 ตามลำดับ

การไปทำงานต่างประเทศ

ข้อมูลกองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ในช่วงไตรมาส ที่ 4 ของปี 2564 แรงงานไทยใน 10 จังหวัดภาคกลางได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน 491 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 7.53 โดยเดินทางไปทำงาน

ในลักษณะแจ้งการเดินทางด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมา นายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน บริษัทจัดหางานจัดส่ง กรมการจัดหางานจัดส่ง และนายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เดินทางในลักษณะ Re-entry visa มีจำนวน 216 คน

แผนภูมิที่ 12 แสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามประเภทการเดินทาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

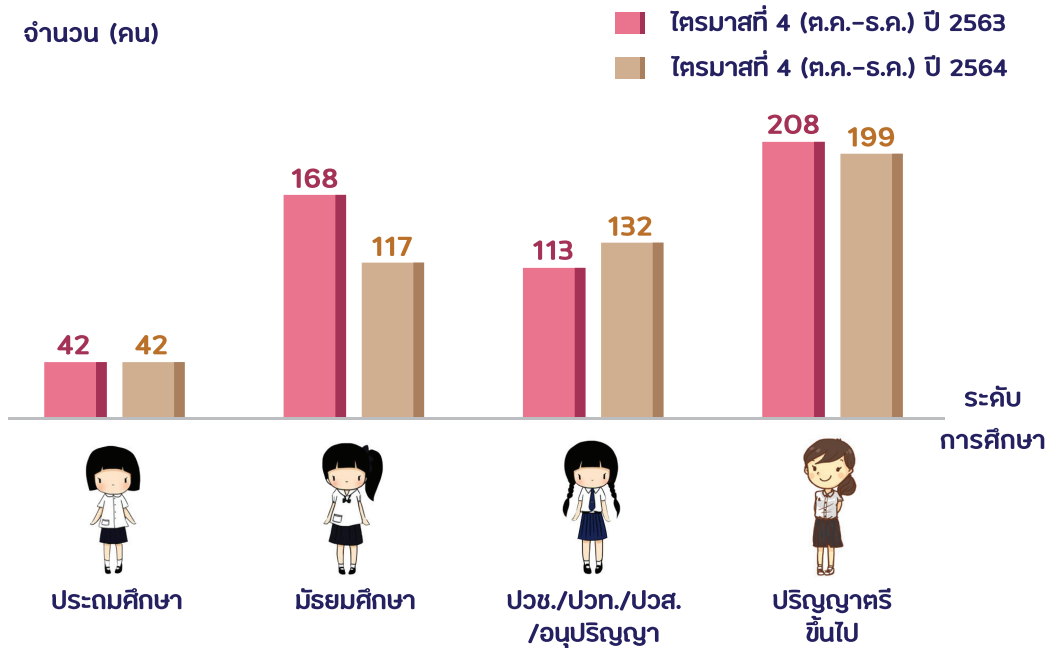

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวน 491 คน เป็นชาย 323 คน หญิง 168 คน โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 40.53 รองลงมา จังหวัดนนทบุรี จำนวน 87 คน ร้อยละ 17.72 จังหวัดสมุทรปราการเท่ากับจังหวัดปทุมธานี จำนวน 48 คน ร้อยละ 9.78 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 31 คน ร้อยละ 6.31 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง ร้อยละ 7.53 เมื่อพิจารณาประเภทการเดินทาง พบว่า จะเดินทางไปทำงานในลักษณะแจ้งการเดินทางด้วยตนเองมากที่สุด จำนวน 100 คน รองลงมา นายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน จำนวน 99 คน บริษัทจัดหางานจัดส่ง จำนวน 46 คน กรมการจัดหางานจัดส่ง จำนวน 28 คน และนายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน จำนวน 2 คน ส่วนผู้ที่เดินทางในลักษณะ Re-entry visa มีจำนวน 216 คนเมื่อเปรียบเทียบกับ

ช่วงเดียวกันของปีก่อน การเดินทางไปทำงานโดยวิธีแจ้งการเดินทางด้วยตนเอง และกรมการจัดหางานจัดส่ง มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่วนนายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน นายจ้างส่งลูกจ้างไปฝึกงาน และบริษัทจัดหางานจัดส่ง มีจำนวนลดลง

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 40.53 รองลงมา จบการศึกษาระดับ ปวช./ปวส./ปวท./อนุปริญญา จำนวน 132 คน ร้อยละ 26.88 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 117 คน ร้อยละ 23.83 และระดับประถมศึกษา จำนวน 42 คน ร้อยละ 8.55 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส./ปวท./อนุปริญญา มีจำนวนเพิ่มขึ้น ผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีจำนวนลดลง ส่วนระดับประถมศึกษายังคงที่เท่าเดิม

แผนภูมิที่ 13 แสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

กลุ่มประเทศที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงานมากที่สุดคือ ประเทศแถบเอเชีย โดยจะเดินทางไปประเทศลาวมากที่สุด รองลงมา สิงคโปร์ และบังคลาเทศ ลำดับถัดมา กลุ่มประเทศตะวันออกกลางจะเดินทางไปทำงานในประเทศสหรัฐอเมริกา อเมริกามากที่สุด กลุ่มประเทศยุโรป เดินทางไปทำงานประเทศรัสเซียมากที่สุด และกลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ เดินทางไปทำงาน

ในประเทศสหรัฐอเมริกามากที่สุด โดยประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงาน 10 อันดับแรก ได้แก่ ลาว สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ บังคลาเทศ อิสราเอล ญี่ปุ่น รัสเซีย ไต้หวัน และอินเดีย ตามลำดับ ส่วนประเภทอาชีพที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ได้แก่ ช่างเทคนิค นวดแผนโบราณ คนงานเกษตร คนงานผลิตผลิตภัณฑ์ทั่วไป และก๊วก

การทำงานของคนต่างด้าว

การได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่

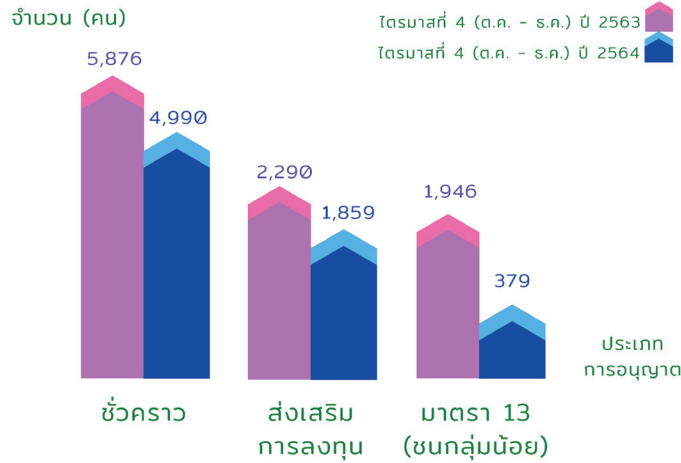
ข้อมูลสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ใน 10 จังหวัดภาคกลาง ไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น 7,228 คน จำแนกเป็น ประเภทชั่วคราว จำนวน 4,990 คน คิดเป็นร้อยละ 69.04 ส่งเสริมการลงทุน จำนวน 1,859 คน ร้อยละ 25.72 และตามมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย) จำนวน 379 คน ร้อยละ 5.24 โดยสัญชาติจีนได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด จำนวน 1,164 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 รองลงมา ได้แก่ สัญชาติญี่ปุ่น จำนวน 1,128 คน ร้อยละ 15.61 สัญชาติอินเดีย จำนวน 536 คน ร้อยละ 7.42 สัญชาติฟิลิปปินส์ จำนวน 524 คน ร้อยละ 7.25 และสัญชาติอังกฤษ จำนวน 368 คน ร้อยละ 5.09 สำหรับตำแหน่งงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด คือ ผู้จัดการ จำนวน 3,441 คน คิดเป็นร้อยละ 47.61 รองลงมา ผู้ประกอบอาชีพด้านต่างๆ จำนวน 1,959 คน ร้อยละ 27.10 ช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ จำนวน 836 คน ร้อยละ 11.57 และ ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน จำนวน 319 คน ร้อยละ 4.41 ส่วนสาขาอาชีพที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่มากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายอื่น ๆ ที่มีได้จัดประเภทไว้ ผู้จัดการฝ่ายบริหารทั่วไป

ครูประถมศึกษา (ระดับปริญญา) ผู้จัดการฝ่ายการตลาด และอาจารย์ระดับอาชีวศึกษา

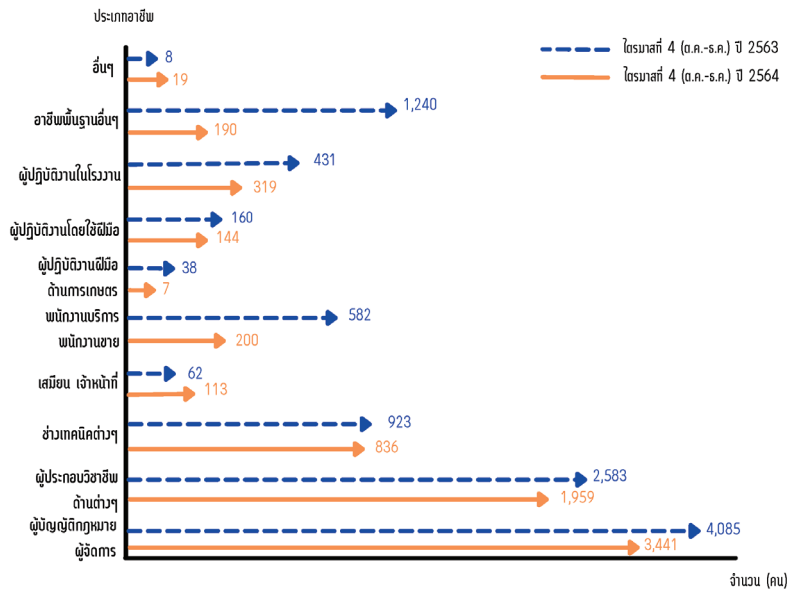
เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ พบว่า เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 4,460 คน คิดเป็นร้อยละ 61.70 รองลงมา จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 249 คน ร้อยละ 3.44 และระดับปริญญาโท จำนวน 227 คน ร้อยละ 3.14 ส่วนจังหวัดที่มีการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่มากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 6,034 คน คิดเป็นร้อยละ 83.48 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 479 คน ร้อยละ 6.63 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 271 คน ร้อยละ 3.75 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 190 คน ร้อยละ 2.63 และจังหวัดนนทบุรี จำนวน 147 คน ร้อยละ 2.03 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานใหม่ลดลงร้อยละ 28.52 โดยประเภทชั่วคราว ลดลงร้อยละ 15.08 ประเภทส่งเสริมการลงทุน ลดลงร้อยละ 18.82 และประเภทมาตรา 13 (เฉพาะชนกลุ่มน้อย) ลดลงร้อยละ 80.52

แผนภูมิที่ 14 แสดงการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่จำแนกตามประเภทที่ได้รับอนุญาต เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

แผนภูมิที่ 15 แสดงการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่จำแนกตามประเภทอาชีพ เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานใหม่ใน 10 จังหวัดภาคกลาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม) ปี 2564 และ ปี 2563

จังหวัด	ไตรมาสที่ 4 (ต.ค.-ธ.ค.) ปี 2563	ไตรมาสที่ 4 (ต.ค.-ธ.ค.) ปี 2564	การเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
กรุงเทพมหานคร	8,104	6,034	-25.54
ชัยนาท	27	6	-77.78
นนทบุรี	398	147	-63.07
ปทุมธานี	508	190	-62.60
พระนครศรีอยุธยา	336	271	-19.35
ลพบุรี	36	26	-27.78
สมุทรปราการ	581	479	-17.56
สระบุรี	96	43	-55.21
สิงห์บุรี	22	13	-40.91
อ่างทอง	4	19	375
รวม	10,112	7,228	-28.52

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

ที่ปรึกษา

นายไพโรจน์ โชติกเสถียร

อธิบดีกรมการจัดหางาน

นายสมชาย

มรกตศรีวรรณ

นางสาวบุญยวีร์

ไชว์พันธ์ุ

นายสันติ

นันทสุวรรณ

รองอธิบดีกรมการจัดหางาน

ผู้อำนวยการ

นางสาวสุกกุล ไตรรัตน์ผลาดล

ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

คณะผู้ดำเนินการ

นางสาวบุญนิศา เมืองจันทร์

หัวหน้าศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคกลาง

นางพนาพร อ้วนนทวงศ์

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวเกศสุรางค์ แสงสว่าง

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวแสงเนตร สมบุญ

เจ้าพนักงานแรงงานชำนาญงาน

นางสาวมัทธนา แซ่ดำ

นักสถิติ

นางสาวปัทมาวิทย์ เพ็ชรพา

นักวิชาการแรงงาน

นางสาวเครือวัลย์ เพิ่มสมบัติ

นักวิชาการแรงงาน (ด้านวิจัย)